maneres. Les oportunitats d'oci limitades i la incapacitat per prendre decisions sobre les seves rutines diàries tenen un impacte negatiu en el seu benestar. És necessària una reestructuració de les pràctiques i una reorganització de les rutines diàries perquè puguin viure de manera més autònoma i tenir més influència en la seva vida.

Poder quedar-se amb la família i els amics és crucial per al benestar dels menors migrants, especialment pel que fa a seguretat, suport i socialització. Els nens i nenes van dir que la família i els amics els ajuden a mantenir una sensació de seguretat i benestar. Quan els menors són col·locats en institucions (per exemple, centres de detenció, centres d'asil, camps de refugiats), s'ha d'evitar la separació de la família o persones de confiança (parents, amics).

L'escola sol ser el primer i sovint l'únic lloc d'inclusió i socialització amb els companys locals i d'interacció amb la societat local. No obstant això, molts menors en trànsit no van a l'escola ni participen en programes regulars amb nens locals. S'ha de prestar especial atenció a la qüestió de com garantir un accés més efectiu a l'educació en el marc dels programes regulars, per tal d'augmentar el benestar i la inclusió social dels menors migrants.



MICREATE



Podeu trobar més informació sobre el projecte i els seus resultats a **http://micreate.eu.**

No dubteu a contactar amb nosaltres a **info@micreate.eu** o utilitzant les xarxes socials.

https://bit.ly/micreate-facebook

https://bit.ly/micreate-youtube

@micreate2020

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement Nº822664.

Resultats clau de la investigació amb menors migrants en trànsit

MICREATE

Migrant Children and Communities in a Transforming Europe

Introducció

El projecte MiCREATE ha dut a terme recerca amb nens i nenes sol·licitants d'asil, refugiats, indocumentats i migrants irregulars a 6 països europeus i Turquia. Aquests estudis de cas han inclòs migrants en trànsit, que ja no són als seus països d'origen però encara no han començat la seva vida al país de destinació. La recerca ha inclòs menors allotjats en camps de refugiats, llars d'asil, centres d'acollida i campaments informals.

Llocs de recerca

A Itàlia, la investigació va incloure nens i nenes de centres d'acollida per a menors migrants no acompanyats a les zones rurals de Sicília. A Polònia, la investigació es va dur a terme a les escoles de Bezwola, un poble del municipi de Wohyń, i al districte de Tagówek a la capital Varsòvia, on atenen a nens de centres d'acollida propers. A Àustria i Eslovènia, la investigació es va dur a terme en llars d'asil a Viena i Logatec. A l'estudi de cas francès, hi havia diversos llocs d'estudi, inclosos campaments informals, centres de dia i refugis nocturns a Calais. A Grècia, l'estudi es va dur a terme al camp de refugiats de Skaramagas, mentre que a Turquia, els investigadors van seleccionar barris de la ciutat de Şanlıurfa, la quarta ciutat més gran de Turquia, que té el major nombre de refugiats sirians en comparació amb la població provincial.

Participants en la recerca

Es van entrevistar un total de 158 nens i nenes migrants per als estudis de cas, nascuts a tercers països, com ara Síria, Sudan, Iran, Líbia, Eritrea, Tunísia, Pakistan, Afganistan, Bangladesh, Marroc, Mali, Egipte, Somàlia, Costa d'Ivori, Gàmbia, Ghana, Guinea, Sierra Leone, Iemen, Txad, Palestina, Rússia i Algèria. Les seves edats oscil·laven entre els 7 i els 17.

Focus de recerca

L'objectiu principal dels estudis de cas era explorar les experiències subjectives de les mesures d'acollida, suport i inclusió dels migrants, així com el seu benestar i la vida quotidiana en trànsit. Tot i que els contextos nacionals i els entorns institucionals dels menors migrants varien considerablement d'un país a un altre, les conclusions apunten a algunes idees i necessitats comunes de millora a nivell de polítiques i pràctiques.



Resultats clau

Els estudis de cas han demostrat que **la manca d'informació** té un impacte negatiu en el benestar dels nens i nenes migrants. La informació que reben sovint no és prou sensible culturalment i adequada a l'edat. En molts casos, els menors migrants van afirmar que no entenien bé els procediments, van mostrar un aparent desconeixement sobre els procediments de seguiment i van expressar confusió sobre els seus drets. Seria necessari un millor assessorament legal i informació sobre les seves opcions i, sobretot, què els passarà en els propers dies, setmanes i mesos. Els menors migrants haurien d'estar millor informats sobre tots els procediments, possibilitats i oportunitats legals, incloses les perspectives futures d'educació i ocupació.

Un enfocament solidari del personal de les diferents institucions (policia, treballadors socials, personal administratiu i agents d'asil) és fonamental per al benestar dels menors migrants. Alguns menors estaven satisfets amb el tracte rebut per part del personal de les instal·lacions, mentre que d'altres consideraven que no els tractaven amb **l'atenció i el respecte adequats**. Per tal que els procediments d'acollida i els serveis d'atenció responguin més a les necessitats dels migrants, s'hauria de disposar de personal addicional en totes les etapes d'acollida i s'haurien de fer esforços addicionals per formar el personal que treballa amb menors migrants, especialment en comunicació culturalment sensible, drets dels menors i com treballar amb col·lectius vulnerables.

Els procediments d'asil no estan totalment adaptats a les necessitats dels menors. Sovint necessiten un suport especial per articular la seva demanda de protecció i revelar la seva història durant el procediment d'asil. A més, els responsables de la presa de decisions no sempre tenen en compte els antecedents i les habilitats culturals dels menors, cosa que sovint té un impacte negatiu en la decisió final sobre la seva sol·licitud d'asil. Hi ha una necessitat urgent de formació addicional per als entrevistadors, els traductors i els responsables de la presa de decisions per adaptar els procediments a l'edat, les habilitats i els antecedents culturals dels menors.

Les autoritats locals i nacionals **no tenen en compte la inclusió social dels menors en trànsit** (refugiats, sol·licitants d'asil, sense papers i fills de menors migrants irregulars). Aquests menors viuen majoritàriament en zones especialment segregades o guetos i tenen poc contacte amb la comunitat local. La promoció del contacte social i la inclusió a la comunitat local s'han de fer tan aviat com sigui possible.

Els menors migrants en institucions sovint viuen en un **allotjament inadequat** (manca d'espai, privacitat, barreja amb migrants adults...) i reben **un suport econòmic i material insuficient**. Millorar les seves condicions de vida i oferir suport econòmic addicional són essencials per al seu benestar.

El benestar dels menors migrants depèn del fet que tinguin capacitat d'acció, però els menors allotjats en centres d'asil estan subjectes a regulacions que **la limiten** de moltes

MiCREATE